

Trang THƠ Thích Thanh' Tue.

VÔ TRANH

Những ngón tay giao nhau
Tranh giành từng cấp bậc
Nhón tay GIỮA cao đầu
Bảo rằng: "Tôi lớn nhất!"

"Thôi đi anh, trật lất!"
Ngón tay TRỞ cát lời
- Tôi mới là quan trọng
Sai xử mọi việc đời.

- Chẳng phải đâu ông ơi!
Tôi mới là chủ yếu
Ngón đeo NHẪN đòi người
Thiếu tôi, ai lo liệu?

Ngón tay CÁI không chịu
"Tất cả nói sai rồi"
Tôi mới là số một
Sức mạnh về tôi thôi!...

Từng ngón tay cứ thế
Chẳng ai chịu nhường ai
Chỉ ngón ÚT lạng lẽ
Nhìn các anh thở dài...

Khi bàn tay chấp lại
Trang nghiêm trước Phật Đài
Ngón Út đứng trước cả
Đôi diện cùng Như Lai.
Lộc Uyển monastery, tháng 5-2007

CHIỀU BÊN SÔNG NI LIÊN
(Niranjana River)

Chiều tàn chiếc quạ bay về núi
Bỏ lại hư vô tiếng gọi bầy
Ngọn lá khô vàng rơi bên suối
Ngơ ngẩn loài nai mộng giữa ngày.

Những cánh hoa chờ đêm khép lại
Cho đời ong bướm lỡ cuộc say
Chuông chùa xa vắng lời vô ngại
Quyện với hương rừng lên đỉnh mây.

Buổi chiều ngồi cạnh dòng lưu thủy
Lòng chợt bình yên đến lạ lùng
Nỗi sầu sinh tử còn dư vị
Đã thành sương khói giữa mộng lung.

Con chim gõ mõ quên lần hạt
Cây đời khô rụng nhánh đam mê
Đôi lúc ngỡ lòng muôn cánh hạc
Tự tại, hư không chẳng đến, về...

Chiều tà bóng quạ bay về núi
Chờ ngập hoàng hôn trên cánh nhung
Quảng chiếc bồ đoàn trôi dưới suối
Ta về mây gót nhẹ ung dung...

THIÊN THU ĐẸP MỘT NỤ CƯỜI

Có một nụ cười
Mãi rạng ngời không tắt
Khi chiều về hoàng hôn rơi tím ngắt
Hay lúc trời rục rỡ sắc ban mai.

Nụ cười mãi khai
Mãi hoài cùng năm tháng
Mới hôm qua đời bỗng buồn vô hạn
Chiêm ngưỡng nụ cười. Lòng quang rạng sâu tư!

Ôi! Nụ cười Chân như
Bóng dáng Đại Từ vô lượng
Xin cất lấy nụ cười vào sâu trong tâm tưởng?
Để thấy lòng ta luôn độ lượng quanh đời.

Khi nhân loại biếng cười
Vì nhiều khổ đau trầm thống
Xin nguyện làm nụ cười nở trên môi đời sống
Biên giới phai mờ. Lòng rộng mở niềm Thương...

Bodhgaya, tháng 2-2009